

Романтизм в українській літературі 20-40-х років XIX століття

Сутність напрямку

РОМАНТИЗМ - літературно-мистецький напрям, що виник наприкінці XVIII століття в Німеччині й панував у літературі Європи й Америки протягом першої половини XIX століття

Основна властивість романтизму як творчого напрямку

- ☐ Домінанта суб'єктивного над об'єктивним;
- ☐ Намагання не відтворювати, а перетворювати дійсність;
- ☐ Висунення на перший план винятковості (в характерах і обставинах);
- ☐ Людина – частина всеосяжної природи;
- ☐ Інтерес до всього екзотичного;
- ☐ Поєднання буденного й незвичайного, комічного і трагічного...

Романтизм в Україні

ГОЛОВНІ ОСОБЛИВОСТІ:

- ☐ Велика роль в усіх родах літератури національно-історичної тематики;
 - ☐ Ідеалізація патріархальних відносин;
 - ☐ Не характерне в цілому для романтизму поєднання національного і соціального начал (зокрема, наявність соціальної детермінованості характерів);
 - ☐ Ліричний герой перебуває в гармонії з природою і природним життям;
 - ☐ “світова туга” набуває характеру національної туги за минулою славою і волею України
-

Основні тематично-стильові течії в українському романтизмі

***□ ФОЛЬКЛОРНО -
ПОБУТОВА***

***□ ФОЛЬКЛОРНО-
ІСТОРИЧНА***

□ ГРОМАДЯНСЬКА

***□ ПСИХОЛОГО-
ОСОБИСТІСНА***

Фольклорно-побутова течія

- В Україні основу романтичного напрямку склав національно-культурний рух, який, власне, і характеризувався зведенням до глибин народного життя й перш за все до глибин народної поезії як частини “природи”. Яка цінувалася вище за цивілізацію. Однак, хоч поети і користувалися фольклорними образотворчими прийомами та засобами, проте при реалізації художніх задумів вносили в твори чимало нового, суто авторського.
-

Фольклорно-історична течія

- Була зумовлена як усною народною поетичною творчістю, так і науковими працями з історії України. Заглиблення в минуле, а почасти й милування ним стимулювалося передовсім невдоволенням сучасністю, прагненням вирватися з її задушливої атмосфери. Погляди зверталися до козацьких визвольних рухів, в яких приваблювала романтиків відвага, героїка, благородний неспокій.**

Громадянська течія

- Пов'язувалася з оспівуванням боротьби народу проти чужоземних поневолювачів, оскільки крім загальноєвропейських обставин, які мали вплив на формування романтизму як напряму і творчого методу, в східнослов'янських літературах склалася своєрідна ситуація у зв'язку з національно-визвольними рухами в країнах, що перебували в колонізаторській залежності від могутніх імперій, якими були Росія та Австро-Угорщина. Пафос національно-визвольної боротьби висуває патріотичну проблематику на перший план, а боротьба за розвиток національної літератури і мови стає естетичною програмою письменників-романтиків.
-

Психологічно-особистісна течія

- Пов'язана з увагою письменників до внутрішнього світу особистості. Романтики відкрили надзвичайну складність, суперечливість людської душі її невичерпність. Художній психологізм у їхній творчості ґрунтується на розкритті незвичайності дій і вчинків героїв, підкресленні їхніх бурхливих, всепоглинаючих пристрастей, джерелом яких часто виступало ірраціональне, підсвідоме.
-

Левко Боровиковський-перший український поет-романтик

- Своїми національно-виразними й художньо-майстерними баладами Л. Боровиковський прилучив українську поезію до розвитку європейського романтизму. Він був першим справжнім романтиком нової української літератури, який хоч і не досягнув(та й не міг досягти)рівня геніального Т. Шевченка, однак на шляху до появи Шевченківського романтизму здійснив важливу творчу працю

“Харківська школа романтиків”

- У літературному процесі 30-40-х років XIX століття “Харківська школа романтиків” була однією з локальних течій української романтичної поезії, яка тематично й образно розвивалась і в інших аспектах. Частина поетів, які входили до її числа, були і викладачами, і вихованцями Харківського університету. У своїй художній і науковій діяльності вони виступали зі спільних чи близьких позицій, що дало підставу літературознавцям віднести їх до цієї школи романтиків. Серед них найпомітнішими постатями були А. Метлинський, В. Забіла, М. Петренко
-

Амвросій Метлинський

(1814-1870)

- Збірка поезій "Думки і пісні та ще дещо"(1839р.) засвідчила появу одного з яскравих поетів, з творчістю якого пов'язані становлення й розвиток громадянської ідейно-художньої стильової течії в українському романтизмі.
- Якщо ж говорити про творчість А.Метлинського загалом, то можна сказати словами Є. Шабліовського: "У новій українській літературі А. Метлинський запровадив поезію високих емоцій: громадянські інвективи, трагедійні оскарження, медитації..."

Віктор Забіла

(1808-1869)

- У передмові до збірки "Співи крізь сльози"(1906р.) І. Франко відзначив глибокий щирий ліризм поезій В. Забіли. Власне це і робить їх, на думку критика, "людським документом", який не пересrane промовляти до людей зрозумілою їм мовою.

Михайло Петренко

(1817-1862)

- Філософські роздуми поета над безмежжям всесвіту, над місцем людини в ньому надають творам поета тієї якості, яка вигідно виділила їх у потоці української романтичної лірики.
- Своєю творчістю поет вніс посильний вклад у розвиток української романтичної поезії, сприяв її піднесенню до рівня лірики в інших літературах

Романтична поезія Західної України

- Заслуги Івана Вагилевича, Маркіяна Шашкевича та Якова Головацького були дуже вагомими у справі національно-культурного відродження.
- Це були творці знаменитої "Русалки Дністрової" (1837) - альманаху, що поклав початок новій, народній літературі в Галичині та став важливим літературним фактом, що визначав подальшу тенденцію культурного розвитку на всіх землях Західної України

Маркіян Шашкевич

(1811-1843)

Маркіян Шашкевич
(1811—1843)

- І. Франко писав: “Новим був дух Шашкевичевої поезії – свіжий і оригінальний, новим був її той індивідуальний, суб’єктивний характер, що дає нам можливість із-за кожного твору, із-за кожного стиха бачити особистість поета, його симпатичну вдачу і щире серце. У Шашкевичевих віршах у нас перший раз повіяло духом поезії XIX віку...”

Іван Вагилевич

(1811-1866)

- Відомий фольклорист, поет, етнограф і громадський діяч, письменницький талант якого пробудила народно-поетична творчість.
- Доля письменника була складна, життєвий шлях – нерівним. І все ж таки те корисне, що створено ним для української культури, заслуговує вдячності й поваги

Яків Головацький

(1814-1888)

- Твори Я. Головацького відзначаються щирістю, добрим поетичним смаком, мають виразні ознаки романтизму. Усі вони написані під впливом народнопоетичних зразків, що цілком природно для романтика і фольклориста.
 - У цілому творчість Я. Головацького мала прогресивний характер
-

Літературні форми романтизму

- Романтики зруйнували класицистичну ієрархію жанрів та поєднали в цілісні художні структури лірику, епос і драму.
 - Вони утвердили в літературі жанри побутової й історичної балади, історичної поеми, драми і трагедії, ліро-епічної поеми, любовної і громадянської лірики, "думи", медитації
-

Бібліографія

- Історія української літератури(Перші десятиріччя ХІХ століття)/Ред. Хропка П. П.- К.,1992
 - Мазоха Г. С. Історія української літератури: Курс Лекцій: Навчальний посібник для студентів гуманітарних факультетів педагогічних вузів.-К.:Вид-во НПУ ім. М. Драгоманова, 2001
 - Нудьга Г. Два поети-романтики: Забіла Віктор, Петренко Михайло.-Поезії.-К., 1960
 - Письменники Західної України 30-50-х років ХІХ ст./упорядник, підготовка текстів, біографічні довідки і примітки І. І. Пільгука та М. Г. Чернописьского.-К., 1965
 - Противенська О. Г., Мещерякова М. І. Українська література у таблицях і схемах.-Х.:Країна мрій, 2002
 - Яценко М. Т. Українська романтична поезія 20-60-х років ХІХ ст.// Українські поети-романтики.-К.,1987
-